

have set ved Valglisternes Ordning her i Kjøbenhavn, er noget ganske Ordinært. Noget, der intet er at sige til. Det er et Forsøg paa at faae Listerne saa gode som mulig. Dertil vil jeg kun sige dette. Enhver, der læser Loven igjennem, maa komme til en klar Forstaaelse af, at naar Listerne ere lagte frem den 1ste Marts, ere de i den Orden, det Offentlige antager for at være korrekt. (Afbrudelse). Sa hvis de blot ville tillade mig at tale ud — saa bliver der kun foretaget Revision af Valglisterne efter Andragende og efter Raadgivning fra privat Side. Det, der er sket her i Kjøbenhavn, er, saavidt jeg veed, at Borgmesteren i Kjøbenhavn til Bedste for en politisk Retning har stillet sin Person til denne politiske Retnings Raadighed. Der er ikke indleveret Klager af Private imod dem, der staa paa Listen, men Borgmesteren har privatim indleveret Klage mod 700 Bølgere, thi ellers kunde denne Historie slet ikke være foregaaet. Dette kan være formelt i sin Orden, men realiter er det i høi Grad i Uorden, thi for at tilfredsstille Formen træder Borgmesteren til og siger: Gud bevares, ville I have en Klage, kan jeg godt klage for alle 700's Bedkommende.

Formanden (Høgshro): Jeg maa ønske, at dette Tilfælde holdes ude af Forhandlingen: det maa hellere gøres til Gjenstand for en særlig Forespørgsel.

Bing: Jeg lærte af det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), at blandt mangen anden Tvang her i Verden er der i Høire en Slags Stillertvang, man maa indgive en allerunderdanigst Ansøgning for at blive fri for at være Stiller for Høire. Det interesserede mig at lære, jeg vidste ikke før, at det eksisterede. Men naar det ærede Medlem i den Anledning vil lære os, at det at faae en privat trykt Skrivelse, et anonymt, ikke underkrevet Blad Papir, som siger: Hvis Du ikke gjør Dit og Dat, mister du Søgningen, er et forfærdeligt Valgtryk, saa er det forbausende at høre fra den Side, hvor man ikke skriver anonyme Breve, men hvor Gudsforvalteren skriver, at det vilde være Hr. Gudsfeieren behageligt, om Bedkommende mødte og stemte. Det er til at tage og føle paa, det er ikke Svier og Langtaal som anonyme Skrivelser. Enhver, der modtager den Slags Skrivelser, han veed, hvad det er, han veed, at det er Valgtryk. Forøvrigt kom vi bedst ud over det, siden der fra vor Side øves saa meget Valgtryk, hvis man fra den anden Side vilde enes med os om hemmelig Afstemning. Ved Smødekommene

fra den anden Side kom vi jo saa over den Vansteligbed, og saa skulde de ikke lide under Valgtryk fra vor Side. Jeg vil forøvrigt sige, at der fra det ærede Medlem ikke er leveret Spor af Bevis for al den megen Tvang (Dinesen: Heller ikke fra Deres Side). Men der er heller ikke fra vor Side klaget (Dinesen: Jo, det er Dem, der klager). Nei, jeg forstod den ærede Ordfører saaledes, at han har talt om to Laboratoriearbeidere, der bleve affædigede. Jeg har ikke forstaaet, at der er blevet fremdraget andet end dette, og at disse to bleve affædigede, har jeg ikke hørt bestridt. Det ærede Medlem fra Frederiksborg veed maaste Andet, men Ministeren har i alt Fald ikke benegtet det fremdragne Faktum. Det ærede Medlem har altsaa ikke kunnet fremdrage nogen som helst Art af Valgtryk, han har kun kunnet sige: Der trykkes, trykkes, trykkes, og saa maa Staten forsøge at trykke igjen for at øve et Modtryk. Dette er hans Argument. Han har ikke kunnet paavise, at der er udvist nogetsom helst bestemt Tryk. Nei, han paastaar blot i al Almindelighed, at der trykkes, saa maa der trykkes igjen fra den anden Side. Det er hans Maade at argumentere paa. Her er nu imidlertid det at bemærke, at Staten er ganske anderledes stillet end private Arbeidsgivere. Ministeren har jo selv fremhævet, at de faste Arbeidere endog blive staffede for Mytteri eller Desertion, naar de forlade deres Værksteder. De ere altsaa nok frie for at gjøre nogetsom helst Kunst, dem har man saa god en Klemme paa som vel muligt. Hvis Staten desuagtet mener det nødvendigt at blande sig i disse Mænds personlige politiske Overbevisning, saa er det ikke som Arbeidsgiver, men som Politiker. Det er ikke for selve Arbeidets Skyld paa Holmen og Værkterne, at han gjør det, thi disse Folk have aldrig deserteret eller gjort Mytteri og kunne ikke gjøre det. Nei, det er ene og alene for at udvise Magt og Tvang. Det ærede Medlem fra Frederiksborg siger, at der er et eller andet Sted i Byen, hvor socialistiske Arbeidere have udøvet Tryk mod en ikke-socialistisk Arbejder, ergo skal Staten, der har Magten, trykke, hvor den kan faae Leilighed dertil. Jo, det er et overordentlig vakkert Middel, det maa Enhver indrømme. Staten har som paavist aldeles intet Motiv, og den har allermindst et Motiv deri — hvad allerede den ærede Ordfører sagde — at disse Folk ere Medlemmer af socialistiske Fagforeninger, thi den ærede Minister har slet ikke forbudt dem at være Medlem af saadanne, men har sagt, at de ikke kunne tilhøre den socialistiske Retning. I den Henseende maa man jo ind-